

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

27 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nicolae Gordilă, Vladimir Timofti, Ghenadie Nicolaev, Dumitru Mardari,

a judecat în ședință publică recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron și avocatul Oleg Spînu în numele lui Trofăilă Corneliu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2013, în cauza penală în privința lui,

Rotaru Vitalie Nicolae, născut la 20 aprilie 1980, domiciliat în mun. Chișinău, com. Stăuceni, str. 31 August 25.

și

Țigănaș Gabriel Ion, născut la 06 septembrie 1976, domiciliat în mun. Chișinău, str. Cartușa 52, ap. 10.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- de la 20.12.11 pînă la 14.05.2012 (prima instanță);

- de la 28.06.12 pînă la 24.12.2012 (instanța de apel);

- de la 09.04.13 pînă la 18.06.2013 (instanța de recurs)

- de la 27.07.2013 pînă la 15.10.2013 (instanța de apel)

- 21.01.2014 pînă la 27.05.2014 (instanța de recurs).

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul Sergiu Crîjanovschi, care a solicitat admiterea recursurilor în sensul declarat.

Avocatul Oleg Spînu și Trofăilă Corneliu, care au solicitat admiterea recursurilor declarate.

Avocatul Chicu Oleg, persoanele achitate Rotaru Vitalie și Țigănaș Gabriel care, au solicitat respingerea recursurilor ca inadmisibile, cu menținerea hotărîrii atacate.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 14 mai 2012 a fost încetat procesul penal intentat în privința lui Rotaru Vitalie și Țigănaș Gabriel în baza art. 249 alin. (3) Cod penal, pe motivul expirării termenului de prescripție pentru tragere la răspunderea penală.

Țigănaș Gabriel și Rotaru Vitalie au fost condamnați în baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale fiecăruia, ceea ce constituie a cîte 6000 (șase mii) lei.

Prin aceeași sentință, Trofăilă Corneliu Ion, a fost achitat de sub învinuirea în baza art. 249 alin. (3) Cod penal - pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat, sentința fiind menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2012.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a reținut, că Țigănaș Gabriel și Rotaru Vitalie, în perioada 17.02.2010 - 24.02.2010, la solicitarea cet. Trofăilă Corneliu, fost reprezentant diplomatic al Republicii Moldova pe lângă ONU (Geneva) și soția acestuia Trofăilă Natalia, fiind împuterniciți de aceștia prin două procuri din 16.02.2010, s-au deplasat în Republica Federativă Germania, de unde urmau să procure și să transporte în Republica Moldova două automobile pentru soții Trofăilă.

Pe data de 19 februarie 2010 și 23 februarie 2010, Țigănaș Gabriel și Rotaru Vitalie au procurat automobilul de model "Mercedes S-Class" VIN - WDD2211861A293486 factura comercială (invoice) nr. 0004/2010 din 19.02.2010 și automobilul de model „Mercedes-Benz S Class" cu VIN WDD221951A282911, factura comercială (invoice) nr. 0005/2010 din 23.02.2010, pe care pe data de 24.02.2010 la Biroul Vamal Ungheni, le-au prezentat organelor vamale ale Republicii Moldova spre vămuire și introducere în țară.

Ulterior, la data de 24 februarie 2010, Țigănaș Gabriel s-a prezentat la Biroul Vamal Ungheni, unde, urmărind scopul eschivării de la achitarea plăților vamale, folosind factura comercială (invoice) nr. 0002/2010 din 01 februarie 2010, care este un document oficial fals precum și procura din numele cet. Trofăilă Natalia, declarînd organului vamal că automobilul de model „Mercedes-Benz S- Class" cu codul VIN: WDD221951A282911, aparține acesteia, a introdus automobilul menționat pe teritoriul Republicii Moldova în temeiul Legii nr. 761 din 27.12.2001

„Cu privire la serviciul diplomatic”, fiind scutit de achitarea taxelor vamale în sumă totală de 217.729,10 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari, deși cunoștea cu certitudine faptul că automobilul dat, procurat pe numele lui Trofăilă Natalia, după data de 15.02.2010, nu putea fi introdus în Republica Moldova folosind prevederile legii menționate mai sus.

Tot Țigănaș Gabriel, în condițiile expuse mai sus, la 24.02.2010, s-a prezentat la Biroul Vamal Ungheni, unde, urmărind scopul folosirii documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, a confecționat și a prezentat organului vamal în calitate de act de procurare a automobilului „Mercedes-Benz S-Class” cu codul VIN:WDD221951A282911, factura comercială (invoice) nr. 0002/2010 din 01.02.2010 pe numele lui Trofăilă Natalia, care este un document oficial fals, în baza lui fiind scutit de achitarea taxelor vamale la bugetul de stat în sumă totală de 217.729,10 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

Inculpatul Rotaru Vitalie, la 24 februarie 2010, s-a prezentat la Biroul Vamal Ungheni, unde, urmărind scopul eschivării de la achitarea plăților vamale, folosind factura comercială (invoice) nr.0003/2010 din 01 februarie 2010, care este un document oficial fals, precum și procura din numele lui Trofăilă Corneliu, declarînd organului vamal că automobilul de model „Mercedes-Beuz S- Class” cu codul VIN: WDD2211861A293486 aparține acestuia, a introdus automobilul menționat pe teritoriul Republicii Moldova în temeiul Legii nr. 761 din 27.12.2001 „Cu privire la serviciul diplomatic”, fiind scutit de achitarea taxelor vamale în sumă totală de 336.839,52 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari, deși cunoștea cu certitudine faptul că automobilul dat, procurat pe numele lui Trofăilă Corneliu, după data de 15.02.2010, nu putea fi introdus în Republica Moldova folosind prevederile legii menționate mai sus.

Tot Țigănaș Gabriel, în condițiile expuse mai sus, la 24.02.2010, s-a prezentat la Biroul Vamal Ungheni, unde, urmărind scopul folosirii documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații, a confecționat și a prezentat organului vamal în calitate de act de procurare a automobilului „Mercedes-Benz S- Class” cu codul VIN: WDD2211861A293486, factura comercială (invoice) nr. 0003/2010 din 01.02.2010 pe numele lui Trofăilă Corneliu, care este un document oficial fals, în baza lui fiind scutit de achitarea taxelor vamale la bugetul de stat în sumă totală de 336.839-52 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

3. Sentința a fost atacată de către procuror și inculpații Țigănaș Gabriel și Rotaru Vitalie, care au solicitat:

- **procurorul**, casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit ordinii prevăzute pentru prima instanță, prin care:

Trofăilă Corneliu să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 249 alin. (3) Cod penal și să fie încetat procesul penal pe acest capăt de învinuire din motivul expirării termenului de prescripție de atragere la răspundere penală.

Tigănaș Gabriel să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 249 alin. (3) Cod penal, însă luând în considerație, că conform art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiunea dată este clasificată la categoria celor ușoare, în temeiul art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, să fie liberat de răspundere penală, deoarece din momentul comiterii infracțiunii și anume, momentul introducerii automobilelor pe teritoriul Republicii Moldova, la 24.02.2010, au trecut mai mult de 2 ani.

Tot el, să fie condamnat în baza art. 361 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal la 2 ani închisoare, iar prin aplicarea art. 90 Cod penal, executarea pedepsei să fie suspendată pe un termen de probă de 2 ani;

Rotaru Vitalie să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 249 alin. (3) Cod penal, însă luând în considerație, că conform art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiunea dată este clasificată la categoria celor ușoare, în temeiul art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, a-1 libera de răspundere penală deoarece din momentul comiterii infracțiunii și anume, din momentul introducerii automobilelor pe teritoriul Republicii Moldova, la 24.02.2010, au trecut mai mult de 2 ani.

Tot el, să fie condamnat în baza art. 361 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal la 2 ani închisoare, iar prin aplicarea art. 90 Cod penal, executarea pedepsei să fie suspendată pe un termen de probă de 2 ani.

În argumentarea cerințelor invocate în apel, acuzatorul de stat a considerat, că a prezentat instanței de judecată suficiente probe, care confirmă vinovăția inculpaților de comiterea infracțiunilor incriminate.

- **inculpații Rotaru Vitalie și Tigănaș Gabriel**, în apelurile declarate au solicitat casarea acestora în privința lor cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunilor incriminate, invocând că:

- eschivarea de la achitarea plăților vamale poate fi comisă doar cu intenție directă, însă ei n-au știut și nu puteau ști când Trofăilă Corneliu a finisat misiunea diplomatică;

- dosarul cu rechizitoriu în baza acuzării pe art. 249 alin.(3) și art.361 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, a fost trimis instanței de judecată, necăutând la faptul, că urmărirea penală pe art. 249 alin.(3) Cod penal n-a fost pornită, iar pe art.248 alin. (5) lit.d) Cod penal, inculpații n-au fost scoși de sub urmărirea penală, deci instanța de fond urma să pronunțe o hotărâre de achitare din lipsa faptei infracțiunii;

- învinuirea a fost bazată pe afirmația acuzatorului de stat, precum că dînșii au confecționat și folosit documente oficiale false (facturile comerciale nr.0003/2010 și 0002/2010 din 01.02.2010 pe numele soților Trofăilă, care nici nu au fost recunoscute ca corpuri delictive, în lipsa unui raport de expertiză grafologică și care, conform prevederilor art. 93 Cod de procedură penală, urmau a fi excluse din lista probelor;

- instanța de fond a trecut cu vederea încălcările grave, comise în cadrul urmăririi penale, inclusiv și dreptul la apărare, care nu pot fi reparate nici într-un mod, astfel sentința de condamnare urmînd a fi casată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2012, a fost respins ca nefondat apelul procurorului, admise parțial apelurile inculpaților Vitalie Rotaru și Gabriel Țigănaș, casată, inclusiv din alte motive, sentința Judecătorei Hîncești din 14.05.2012, în partea condamnării lui Rotaru Vitalie și Țigănaș Gabriel și pronunțată în această parte o hotărîre nouă, potrivit căreia, s-a dispus încetarea procesului penal intentat în baza art. 249 alin.(3) și art.361 alin.(2) lit.d) Cod penal în privința lui Rotaru Vitalie și Țigănaș Gabriel, conform art. 391 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, din motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală. În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că analiza și verificarea probelor pe cauză, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor indicau incontestabil la faptul că instanța de fond corect a ajuns la concluzia că vina inculpatului Trofăilă C. în comiterea infracțiunii incriminate lui nu a fost dovedită și în baza art. 249 alin. (3) Cod penal, acesta a fost corect achitat.

La fel, instanța de apel a constatat în fapt, că Țigănaș Gabriel și Rotaru Vitalie, în perioada 17.02.2010 - 24.02.2010, la solicitarea cet. Trofăilă Corneliu, fost reprezentant diplomatic al Republicii Moldova pe lângă ONU (Geneva) și soția acestuia Trofăilă Natalia, fiind împuterniciți de acestea prin două procuri din 16.02.2010, s-au deplasat în Republica Federativă Germania, de unde urmau să procure și să transporte în Republica Moldova două automobile.

La 19 februarie 2010 și 23 februarie 2010, Țigănaș Gabriel și Rotaru Vitalie au procurat automobilul de model "Mercedes-Benz S-Class" VIN: WDD2211861A293486 factura comercială (invoice) nr. 0004/2010 din 19.02.2010 și automobilul de model „Mercedes-Benz S-Class” cu VIN WDD221951A282911, factura comercială (invoice) nr. 0005/2010 din 23.02.2010, pe care la 24.02.2010 la Biroul Vamal Ungheni, le-au prezentat organelor vamale ale Republicii Moldova spre vămuire și introducere în țară.

Ulterior, la 24 februarie 2010, Țigănaș Gabriel s-a prezentat la Biroul Vamal Ungheni, unde, urmărind scopul eschivării de la achitarea plăților vamale, folosind factura comercială (invoice) nr.0002/2010 din 01 februarie 2010, care este un document oficial fals, precum și procura din numele cet. Trofăilă Natalia, declarînd organului vamal că automobilul de model „Mercedes-Beuz S-Class” cu codul VIN: WDD221951A282911, aparține acesteia, a introdus automobilul menționat pe teritoriul Republicii Moldova în temeiul Legii nr. 761 din 27.12.2001 „Cu privire la serviciul diplomatic”, fiind scutit de achitarea taxelor vamale în sumă totală de 217.729,10 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari, deși cunoștea cu certitudine faptul că automobilul dat, procurat pe numele lui Trofăilă Natalia, după data de 15.02.2010, nu putea fi introdus în Republica Moldova folosind prevederile legii menționate mai sus.

Tot Țigănaș Gabriel, în condițiile expuse mai sus, la 24.02.2010, s-a prezentat la Biroul Vamal Ungheni, unde, urmărind scopul folosirii documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, a confecționat și a prezentat organului vamal în calitate de act de procurare a automobilului „Mercedes-Benz S-Class” cu codul VIN:WDD221951A282911, factura comercială (invoice) nr. 0002/2010 din 01.02.2010 pe numele lui Trofăilă Natalia, care este un document oficial fals, în baza lui fiind scutit de achitarea taxelor vamale la bugetul de stat în sumă totală de 217.729,10 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

Inculpatul Rotaru Vitalie, la 24 februarie 2010, s-a prezentat la Biroul Vamal Ungheni, unde, urmărind scopul eschivării de la achitarea plăților vamale, folosind factura comercială (invoice) nr. 0003/2010 din 01 februarie 2010, care este un document oficial fals, precum și procura din numele coinculpatului Trofăilă Corneliu, declarând organului vamal că automobilul de model „Mercedes-Benz S-Class” cu codul VIN: WDD2211861A293486 aparține acestuia, a introdus automobilul menționat pe teritoriul Republicii Moldova în temeiul Legii nr. 761 din 27.12.2001 „Cu privire la serviciul diplomatic”, fiind scutit de achitarea taxelor vamale în sumă totală de 336.839,52 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari, deși cunoștea cu certitudine faptul că automobilul dat, procurat pe numele lui Trofăilă Corneliu, după data de 15.02.2010 nu putea fi introdus în Republica Moldova folosind prevederile legii menționate mai sus.

Tot inculpatul Țigănaș Gabriel, în condițiile expuse mai sus, la 24.02.2010, s-a prezentat la Biroul Vamal Ungheni, unde, urmărind scopul folosirii documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații, a confecționat și a prezentat organului vamal în calitate de act de procurare a automobilului „Mercedes-Benz S-Class” cu codul VIN: WDD2211861A293486, factura comercială (invoice) nr. 0003/2010 din 01.02.2010 pe numele lui Trofăilă Corneliu, care este un document oficial fals, în baza lui fiind scutit de achitarea taxelor vamale la bugetul de stat în sumă totală de 336.839-52 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

4.2. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a indicat că, procesul penal pe cauză necesită a fi încetat conform art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – pe motivul existenței altor circumstanțe care exclud sau condiționează tragerea la răspundere penală, deoarece încălcările depistate erau evidente și nu puteau sta la baza unei sentințe de condamnare, mai mult ca atât, nu puteau fi corectate sub nici o formă, ținând cont de gravitatea și consecințele ce le atrag.

Astfel, instanța de apel, a constatat că următoarele acte procesuale:

- rechizitoriul este întocmit cu data de 14.12.2011 (f.d. 165-17, vol.3);
- ordonanța din 14.12.2011 prin care s-a anulat ordonanța de reluare a urmăririi penale din 07.12.11 pe cauza penală nr. 2011990224 (f.d. 177, vol.3);
- ordonanța de punere sub învinuire din 30.11.2011 a inculpatului Țigănaș Gabriel (f.d. 183-185 vol.3);

- procesul-verbal de audiere a învinuitului Țigănaș Gabriel (f.d. 186-187, vol.3);

- procesul-verbal de audiere a învinuitului Rotaru Vitalie din 03.11.2011 (f.d. 191-192, vol.3);

- ordonanța de punere sub învinuire din 30.11.11 a inculpatului Rotaru Vitalie (f.d. 194-197, vol.3);

- procesul-verbal de audiere a învinuitului Rotaru Vitalie din 30.11.11 (f.d. 198-199, vol.3); - nu puteau fi utilizate ca probe, deoarece aceste acțiuni au fost efectuate cu încălcarea legislației penale și prin urmare nu aveau putere juridică.

Așadar, instanța de apel a conchis că, din actele procedurale enunțate supra, rezulta falsificarea lor la mențiunea ”apărător”, deoarece lipsea semnătura acestuia, pe când conform materialelor cauzei (f.d. 144-148, 165-169 voi. 2), era prezentă semnătura apărătorului Ion Vicol.

La fel, instanța de apel, a conchis că Prim-adjunctul Procurorului General, la 07.12.2011, examinând materialele cauzei penale expediate în conformitate cu prevederile art. 296 Cod de procedură penală, pentru confirmarea rechizitoriului, a constatat că urmărirea penală, nu a fost efectuată sub toate aspectele, completă și obiectivă, nefiind anexate documentele originale de la întreprinderea ”Auto-Friesen” din Stuttgart, Republica Federativă Germania și a dispus reluarea urmăririi penale, însă această ordonanță a fost anulată ilegal de către Procurorul General, V. Zubco la 14.12.2011.

Ulterior, Procurorul General V. Zubco a confirmat rechizitoriul întocmit la 14.12.2011, care de fapt nu exista, deoarece conform informației anexate la rechizitoriu, acesta a fost întocmit la 30.11.2011.

Pe cale de consecință, instanța de apel, a conchis că în sensul art. 251 Cod de procedură penală, încălcările legii procesuale penale enumerate mai sus, atrăgeau nulitatea absolută a actelor procedurale menționate și, concomitent în baza art. 94 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, nu puteau fi puse la baza sentinței datele care au fost obținute cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod.

În final, instanța de apel a concluzionat că, în speță, prin faptul că au fost admise încălcările enumerate, s-a considerat inutilă analiza celorlalte motive invocate în apelul inculpaților, fiind inevitabilă încetarea procesului penal conform art. 391 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală.

5. Procurorul a contestat decizia instanței de apel cu recurs, solicitând în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, casarea parțială a acesteia în partea încetării procesului penal în baza art. 361 alin.(2) lit. b), c) Cod penal în privința inculpaților Rotaru Vitalie și Țigănaș Gabriel, cu menținerea sentinței instanței de fond, din motiv că apelurile declarate de inculpați au fost admise greșit.

În susținerea cerințelor sale, procurorul a invocat că probele legal administrate în cauză confirmau vinovăția inculpaților de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 249 alin. (3) și 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, însă instanța de

apel n-a examinat fondul apelurilor declarate și, întemeindu-și greșit soluția pe prevederile art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală, a încetat ilegal procesul penal în baza art. 391 (1) pct.6) Cod de procedură penală, precum că existau alte circumstanțe care excludeau sau condiționau tragerea la răspundere penală.

În acest context, procurorul a indicat că, instanța de apel, a trecut cu vederea faptul că partea apărării în sensul alin. (4) art. 251 Cod de procedură penală, nu au făcut careva obiecții sau să fi înaintat cereri referitor la declararea nulă a unor acte procedurale, la momentul efectuării acțiunii sau la finisarea urmăririi penale. Or, demersul de a fi anexate copiile actelor procedurale și declararea lor nule, a fost înaintat abia la faza cercetării materialelor în instanța de apel.

5.1. Inculpații Rotaru Vitalie și Țigănaș Gabriel, în temeiul art. 427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, la fel au contestat cu recursuri ordinare hotărârile pronunțate, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare de sub învinuirea adusă de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 249 alin.(3) și 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, deoarece faptele incriminate nu întrunesc elementele infracțiunii.

În susținerea cerințelor sale, inculpații au invocat că, instanța de apel a constatat vinovăția lor în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 249 alin. (3), 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, însă neexaminând fondul apelurilor declarate de partea apărării, a încetat procesul penal în baza art. 391 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, pe motiv că, - „... în speță, prin faptul că au fost admise încălcările enumerate care cad sub incidența prevederilor art. 251 alin. (2) CPP, în viziunea Colegiului penal, se consideră inutilă analiza celorlalte motive invocate în apelul inculpaților, fiind inevitabilă încetarea procesului penal conform art. 391 alin. (1) pct. 6 al CPP — existența altor circumstanțe care exclud sau condiționează tragerea la răspundere penală ”.

Astfel, au conchis recurenții, prin nedemonstrarea circumstanțelor ce țin de vinovăția inculpaților și nemotivarea lor în sentință și decizie, se atesta o încălcare a dreptului la un proces echitabil. Astfel, CtEDO în hotărârile sale, a precizat, că în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera ca o încălcare a dreptului la un proces echitabil (Cazurile Hiro Bălani versus Spania, Ruis Toriho versus Spania, Popov nr. 2 versus Moldova, Albina versus România etc.).

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18 iunie 2013, au fost admise recursurile și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției adoptate instanța de recurs a menționat că, era greșită soluția instanței de apel privind încetarea procesului penal intentat împotriva inculpaților Rotaru Vitalie și Țigănaș Gabriel în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

La fel, a fost apreciată drept greșită și soluția instanței de apel, prin care aceasta a conchis că, -

“Procurorul General V. Zubco la 14.12.2011, a dispus reluarea anchetei penale, după ce Prim-adjunctul Procurorului General, la 07.12.2011, examinând materialele cauzei penale expediate în conformitate cu prevederile art. 296 CPP pentru confirmarea rechizitoriului, a constatat că urmărirea penală, nu a fost efectuată sub toate aspectele, completă și obiectivă și a dispus reluarea anchetei penale. Totodată, Procurorul General V. Zubco confirmând rechizitoriul întocmit la 14.12.2011, - acesta de fapt nu există, deoarece conform informației anexate la rechizitoriu, rechizitoriul a fost întocmit la 30.11.2011”.

Pe cale de consecință, instanța de apel a concluzionat că în sensul art. 251 Cod de procedură penală, încălcările legii procesuale penale enumerate mai sus, în sensul art. 94 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, atrăgeau nulitatea absolută a actelor procedurale menționate.

În urma analizei presupuselor încălcări a legii procesuale penale enunțate supra, instanța de recurs a conchis că instanța de apel formal a aplicat prevederile pct. 6) alin. (1) art. 391 Cod de procedură penală, deoarece circumstanțele care exclud urmărirea penală sunt prevăzute la art. 275 Cod de procedură penală, iar la etapa judecării cauzei în instanța de judecată, procedura de încetare a procesului penal este reglementată de prevederile art. 332 Cod de procedură penală.

S-a indicat că în art. 384 Codul de procedură penală, legiuitorul a stipulat că instanța de judecată hotărînd asupra învinuirii înaintate inculpatului, poate adopta una din trei tipuri de sentință, - de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

La art. 391 Cod de procedură penală, sunt specificate cazurile în care se adoptă sentința de încetare a procesului penal, astfel legiuitorul a reglementat concret cazurile de încetare a procesului penal și numai în pct. 6) se face trimitere la o normă de blanchetă. Or, pct. 6) repetă conținutul pct. 9) al art. 275 Cod de procedură penală, - circumstanțele care exclud urmărirea penală, însă cu o importantă concretizare și anume, că acele circumstanțe care exclud sau condiționează desfășurarea urmăririi penale, trebuie să fie „prevăzute de lege”.

Astfel de situații de drept pot exista atunci cînd instanța de judecată va constata că persoana pusă sub învinuire de săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art. 165 alin. (4) Cod penal sau art. 206 alin. (4) Cod penal, - este victima traficului de ființe umane, ori infracțiunea este săvîrșită de reprezentanții corpului diplomatic ai statelor străine sau de alte persoane care, potrivit art. 11 alin. (4) Cod penal, nu se supun jurisdicției penale a Republicii Moldova.

Prin existența altor circumstanțe, care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, pot fi reținute și cazurile prevăzute de art. 57-58, art. 217 alin. (5), art. 325 alin. (4) Cod penal, care prevăd expres liberarea persoanei de răspundere penală în cazul prezenței anumitor circumstanțe.

Așa fiind, noțiunea de “alte circumstanțe”, prevăzută la pct. 6) alin. (1) art. 391 Cod de procedură penală, urmau a fi interpretate numai în sensul “circumstanțelor prevăzute de lege”, potrivit textului legal din pct. 5) art. 275 Cod de procedură penală.

Prin urmare, instanța de recurs a concluzionat că presupusele încălcări a legii procesuale penale constatate de instanța de apel, enunțate supra, nu cădeau sub incidența „ altor circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală”, prevăzute de art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

6.3. La fel, conform alin. (4) al art.251 Cod de procedură penală, încălcarea oricărei altei prevederi legale decât cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Din actele cauzei rezulta că, la terminarea urmăririi penale, când inculpații au luat cunoștință de materialele dosarului în prezența apărătorilor, aceștia n-au invocat despre nulitatea actelor procedurale efectuate pe parcursul urmăririi penale, ceea ce prezuma faptul că au fost de acord cu legalitatea acestor acte procedurale.

Or, conform art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual.

Totodată, instanța de recurs, a menționat că procesul penal include mai multe faze și potrivit art. art. 64-66 Cod de procedură penală, bănuitul, învinuitul, inculpatul la fiecare fază a urmăririi penale ori a judecării cauzei dispune de un șir de drepturi și obligații. Astfel, conform pct. 27 alin. (2) art. 66 Cod de procedură penală, inculpații au avut dreptul să atace, în modul prevăzut de lege - art. 313 Cod de procedură penală, acțiunile și hotărârile organului de urmărire penală, însă nici inculpații nici apărătorii acestora, nu au atacat cu plângeri în modul stabilit de lege, actele procedurale enunțate la pct. 4.2 din prezenta decizie.

Pe cale de consecință, s-a considerat ca fiind greșită și concluzia instanței de apel, precum că, - „... concomitent în baza art. 94 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, probele administrate în cauză nu pot fi puse în baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod”.

6.4. În consecință, instanța de recurs a considerat că eroarea comisă, referitor la interpretarea cazurilor prescrise de pct. 6) alin. (1) art. 391 Cod de procedură penală, se cuprindea în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, fiind temei de recurs și deoarece nu putea fi corectată de instanța de recurs, în situația în care fondul apelurilor declarate de partea apărării cu privire la vinovăție n-au fost examinate, s-a impus soluția de casare a deciziei și trimiterea cauzei la rejudecare.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2013, apelul procurorului a fost respins ca nefondat, admise apelurile inculpaților, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Rotaru Vitalie și Țigănaș Gabriel au fost achitați pe art. art. 249 alin. (3) și 361 alin. (2), lit. b) și d) Cod penal, pe motivul că faptele inculpaților nu întrunesc elementele infracțiunii.

7.1. Instanța de apel a constatat că, Trofăilă Corneliu, a activat în funcție de consilier al reprezentanței permanente a Republicii Moldova pe lângă ONU (Geneva) în perioada 09.01.2008 - 15.02.2010, fapt care îi acorda dreptul, la reîntoarcere din misiune, de a introduce în țară bunuri procurate de către el sau membrii familiei în perioada aflării sale în misiune diplomatică, cu scutire de plata drepturilor de import.

La 01 februarie 2010 Trofăilă Corneliu s-a înțeles să procure de la întreprinderea „Auto - Friesen,, din Stuttgart, Germania un automobil pentru sine și unul pentru soția sa, însă automobilele alese aveau unele neajunsuri și au fost lăsate pentru înlăturarea acestora, fiind întocmite 2 facturi comerciale sub nr. 0003/2010 și 0002/2010 din 01.02.2010 pentru două automobile de marca „Mercedes”.

Trofăilă Corneliu l-a rugat pe Vitalie Rotaru și acesta respectiv, pe Țigănaș Gabriel, să-l ajute să aducă în țară automobilele procurate, eliberându-le ambilor procuri. În baza procurilor, Vitalie Rotaru și Țigănaș Gabriel s-au dus în Germania de unde au adus automobilele procurate de Trofăilă C. Tot în Germania, Vitalie Rotaru și Țigănaș Gabriel au fost înscriși în pașapoartele tehnice al autoturismelor, deoarece persoana care a perfectat actele a explicat, că în Uniunea Europeană nu se circulă pe procură, mai mult ca atât, aceasta nici nu a fost tradusă. La postul vamal din România, **colaboratorul vămii a luat toate documentele, spunând că se clarifică singur.**

La vama din Republica Moldova, Țigănaș Gabriel a declarat că automobilul aparține d-nei Trofăilă Natalia, iar Vitalie Rotaru a declarat că automobilul aparține d-lui Trofăilă Corneliu, prezentând tot setul de documente, în același număr și procurile, eliberate lor de către Trofăilă Corneliu, fapt confirmat de către colaboratorii postului vamal, martorii Rujitchi Maria, Salcuțan Veaceslav și Cozîrev Valeriu. Directorul General al Departamentului Vamal a permis efectuarea procedurii de vămuire a automobilelor procurate de Trofăilă Natalia și Trofăilă Corneliu. Astfel, în baza art. 22 al Legii nr.761 din 27.12.2001 „Cu privire la serviciul diplomatic”, Trofăilă Natalia și Trofăilă Corneliu au fost scutiți de plata accizelor pentru import.

Prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel a statuat că, faptele lui Rotaru Vitalie și Țigănaș Gabriel nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate lor și că d-lor n-au săvârșit acțiuni întru eschivarea de la achitarea plăților vamale în proporții deosebit de mari și nici nu au confecționat și folosit documente oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, soldate cu daune în proporții mari intereselor publice. Această concluzie s-a confirmat prin întreagă sistemă de probe și anume prin: declarațiile inculpaților

Rotaru V. și Țigănaș G. și cet. Trofăilă Corneliu, în opinia instanței, acestea fiind obiective și corespunzătoare adevărului, deoarece coroborau între ele și demonstau cu certitudine nevinovăția acestora.

Referitor la probele prezentate de către procuror, instanța de apel a menționat că nici una din ele nu demonstra vina inculpaților în comiterea faptelor incriminate lor, ci, dimpotrivă, a constatat că inculpații au acționat conform procurilor eliberate de către Trofăilă Corneliu și Trofăilă Natalia, contractele de cumpărare vânzare (invoice-urile) au fost semnate tot de către Trofăilă Corneliu, și nu de către Rotaru Vitalie și Țigănaș Gabriel, iar despre faptul că acestea ar fi fost ilegale, nici Rotaru Vitalie și nici Țigănaș Gabriel nu cunoșteau și nici nu puteau să cunoască.

La fel, instanța de apel a menționat că nu a fost demonstrată vinovăția inculpaților, privind eschivarea de la plata taxelor vamale sau falsificarea, sau folosirea intenționată a careva documente false, deoarece, latura subiectivă a eschivării de la achitarea plăților vamale putea fi comisă doar cu intenție, constatându-se că, Vitalie Rotaru și Țigănaș Gabriel nici n-au știut și nu puteau ști că Trofăilă Corneliu a finisat misiunea diplomatică la 15 februarie 2010, conform ordinului Ministrului Afacerilor Externe și Integrării Europene (f. d. 153, vol. I) și dânsul și soția sa nu puteau fi scutiți de achitarea plăților vamale.

Mai mult ca atât, procurile pe numele lui Vitalie Rotaru și Țigănaș Gabriel au fost eliberate de către Trofăilă Corneliu și Trofăilă Natalia la data de 16 februarie 2010, deja cu o zi mai târziu de la data finisării misiunii diplomatice (f. d. 160, vol. I: f. d. 111. vol. II), deci dacă mașina nu ar fi fost procurată la data de 01 februarie 2010 așa cum a declarat Trofăilă Natalia (f. d. 122-123, vol. II), dânsa era conștientă de faptul, că urma să achite drepturile de import pe acel autoturism.

Astfel, instanța de apel a constatat lipsa în acțiunile lui Vitalie Rotaru și Țigănaș Gabriel a elementelor infracțiunilor prevăzute de art. 249 alin. (3) Cod penal, ca **eschivarea de la achitarea plăților vamale în proporții deosebit de mari, săvârșită doar cu intenție directă**, cât și a infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 1 pct. 9) și 13) al Codului Vamal, **subiect** al infracțiunii de eschivare de la achitarea plăților vamale este **subiect special** și anume: „**persoana care trece mărfuri peste frontiera vamală - proprietarul mărfurilor, deținătorul de mărfuri, alte persoane prevăzute de codul vamal**”, „**declarant este persoana care întocmește și depune declarație vamală în nume propriu sau persoana în al cărei nume este întocmită declarația vamală**”.

Potrivit prevederilor art. 123 al Codului Vamal „drepturile de import și drepturile de export sunt plătite nemijlocit de către declarant sau de o altă persoană prevăzută de legislație”.

În conformitate cu prevederile art. 127² alin. (3) al Codului Vamal „**plătitor vamal este titularul declarației vamale**, iar în cazul unei reprezentări indirecte, persoana în numele căreia s-a făcut declarația vamală este de asemenea plătitor vamal”.

Conform Ordinului nr. 56 din 21 februarie 2008 al Serviciului Vamal, documente care servesc drept temei de atribuire a persoanei statutului de declarant este formularul tip DV - 6.

Deci, conform declarației vamale DV - 6 din 24 februarie 2010 (f. d 159, vol. I), prin care s-a declarat autoturismul de model Mercedes-Benz, anul fabricării 2009, cu capacitatea cilindrică 3498 cm³, titularul acesteia era Trofăilă Natalia, și nici Țigănaș Gabriel, nici Rotaru Vitalie în cazul dat nu puteau fi subiecți ai infracțiunii prevăzute de art. 249 alin.(3) al Codului Penal.

Astfel, reieșind din cele sus- indicate, subiect al infracțiunii putea fi numai persoana indicată în declarația vamală.

Totodată, instanța de apel a considerat eronată concluzia instanței de fond privind recunoașterea vinovăției lui Țigănaș Gabriel și Rotaru Vitalie pe art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, deoarece fapta inculpaților nu întrunea elementele acestei infracțiuni.

Drept temei pentru înaintarea învinuirii lui Țigănaș Gabriel și Rotaru Vitalie pe art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, a servit copia de pe facturile comerciale nr. 0002/2010 (f. d. 147, vol. 1) și nr. 0003/2010 (f. d. 128, vol. 1) care și a fost considerată de organul de urmărire penală și instanța de fond ca document oficial fals. În sensul dat, instanța de apel a constatat că, aceste facturi comerciale nr. 0002/2010 și nr. 0003/2010 nu au fost supuse unei expertize grafologice, care ar confirma sau infirma, dacă acest document este fals; de asemenea, ar constata latura obiectivă a infracțiunii și anume, care a fost modalitatea de falsificare (ștergerea, adăugarea, schimbarea integrală a textului, corectarea conținutului textului, schimbarea datei, falsificarea semnăturii persoanei cu funcții de răspundere, identificarea mijloacelor folosite la întocmirea și autentificarea documentelor oficiale, determinarea materialelor folosite la realizarea înscrisurilor în litigiu, identificarea mijlocului de falsificare etc.).

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a invocat și lipsa laturii subiective în acțiunile inculpaților, care prevede intenția directă în acest caz, deoarece aceste facturi comerciale le-au fost înmânate de terțe persoane, acțiunile lor au fost efectuate în baza procurilor, eliberate de către Trofăilă Corneliu și Trofăilă Natalia și autentificate notarial, mijloacele financiare din care s-au procurat autoturismele nu au fost a inculpaților și tot ei nu au avut de unde ști când a expirat termenul limită de introducere în țară a bunurilor.

Conform scrisorii Directorului Serviciului Vamal adresată Biroului vamal Ungheni (f. d. 155, vol. I) a fost permisă în baza art. 22 a Legii 761-XV din 27.12.2001, efectuarea procedurii de vămuire a bunurilor familiei d-lui Trofăilă Corneliu, procurate în timpul aflării sale în misiunea diplomatică. Totodată, aceeași scrisoare conținea o anexă din 6 file, care potrivit declarațiilor inculpatului Rotaru Vitalie atesta dreptul de proprietate a soților Trofăilă asupra automobilelor procurate de ei în timpul aflării lor în misiunea diplomatică, însă la materialele cauzei aceste anexe lipseau.

Instanța de apel a menționat că studiind materialele dosarului, audiind martorii, apreciind probele prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, a constatat că Rotaru Vitalie și Țigănaș Gabriel urmau a fi achitați, deoarece acțiunile lor nu întruneau elementele infracțiunilor prevăzute de art. 249 alin. (3), 361 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal.

8. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către procuror și avocatul Oleg Spînu în numele lui Trofăilă Corneliu, care solicită:

8.1. *procurorul* - casarea acesteia cu menținerea sentinței, întemeindu-și cerințele în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În motivarea cerințelor sale, acuzatorul de stat indică că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fapt care a dus la achitarea inculpaților Vitalie Rotaru și Gabriel Țigănaș.

Astfel, consideră corectă aprecierea instanței de fond, privind declarațiile inculpaților Rotaru Vitalie și Țigănaș Gabriel, ca depuse pentru a ascunde adevărul și a se eschiva de la răspunderea penală, deoarece acestea vin în contradicție cu probele prezentate și circumstanțele stabilite în ședința de judecată.

Acuzarea mai menționează că, decizia instanței de apel este una nefondată, bazată pe aprecierea unilaterală și eronată a circumstanțelor constatate, fiind puse la baza deciziei doar declarațiile inculpaților, fără a se expune asupra tuturor probelor prezentate de acuzare.

8.2. *avocatul Oleg Spînu* - casarea acesteia în partea ce ține de casarea sentinței în privința lui Trofăilă C., precum și excluderea din partea descriptivă a deciziei a constatărilor, care se referă la procedura de import a automobilelor în cauză.

Ca temei de casare recurentul invocă prevederile art. 427 alin.(1) pct. 5) și 6) Cod de procedură penală.

Se menționează faptul că, instanța de apel, casînd sentința din 14 mai 2013, și pronunțînd o nouă hotărîre de achitare în privința lui Rotaru V. și Țigănaș G., pe motivul că faptele lor nu întrunesc elementele infracțiunii, nu s-a expus în privința lui Trofăilă C., cel puțin în acest sens urma să menționeze că „se menține sentința în privința lui Trofăilă C., prin care a fost achitat”.

Mai mult ca atît, la baza motivării deciziei din 15.10.2013, au stat unele constatări nefondate și neîntemeiate în defavorizarea poziției lui Trofăilă C., care erau contradictorii cu situația reală, deoarece, conform materialelor dosarului este stabilit că, din numele lui Trofăilă C., nu a fost procurat nici un automobil și respectiv, el nu a fost proprietar al acestora, la dosar nefiind anexat nici un document de procurare pe numele său, precum și acesta nu a deplasat peste frontiera vamală mijloace de transport auto.

9. Judecînd recursurile, Colegiul penal decide respingerea recursului procurorului ca inadmisibil, iar a apărătorului persoanei achitate ca pasibil de admitere în partea cerințelor ce țin de excluderea constatărilor Curții de apel ce pun la îndoială nevinovăția lui Trofăilă Corneliu.

9.1. Cu referire la recursul procurorului:

Autorul recursului solicită, casarea deciziei instanței de apel în privința lui Rotaru Vitalie și Țigănaș Gabriel, cu menținerea sentinței de condamnare, invocând că, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Acest temei de casare poate fi aplicat în cazul cînd, nu s-a motivat întemeiat hotărîrea judecătorească, atît în fapt cît și în drept.

Motivarea deciziei instanței de apel permite instanței de recurs de a verifica corespunderea hotărîrii pronunțate cu legea.

Verificînd legalitatea soluției de achitare a lui Rotaru V. și a lui Țigănaș G. Colegiul penal lărgit o apreciază ca întemeiată și legal motivată.

Cum rezultă din materialele cauzei din 4 figuranți în speța dată – 2 persoane au elaborat procuri autentificate notarial, prin care i-au împuternicit pe alte 2 persoane să procure și să aducă de peste hotarele RM, cîte un automobil pe numele lor.

La biroul Vamal al RM, la introducerea automobilului în țară, persoanele împuternicite au prezentat procurile susindicate.

Unul din reprezentăți, prin ordonanța procurorului din 29 noiembrie 2011, a fost scos de sub urmărire penală, din motivul că acțiunile sale nu întrunesc elementele infracțiunilor prevăzute de art. 248 și 249 Cod penal, motivîndu-se inexistența probelor concludente ce ar demonstra intenția la falsificarea cărorva acte și folosirea unor astfel de acte, precum și la introducerea automobilului în RM, fără achitarea plăților vamale.

Al doilea reprezentat, prin sentința judecătoriei Hîncești din 14 mai 2012, în baza art. 249 alin. (3) Cod penal, a fost achitat pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat. Instanța a constatat că, eliberarea procurii nu conține în sine semne de infracțiune și nu s-a dovedit acționarea și comiterea infracțiunii ***în comun cu reprezentanții (Rotaru Vitalie și Țigănaș Gabriel).***

Prin sentință instanța a mai reținut, că al doilea reprezentat a achitat toate taxele vamale pînă la pornirea urmăririi penale, acest fapt, confirmînd încă o dată lipsa intenției lui de a se eschiva de la achitarea plăților vamale.

Ordonanța procurorului și sentința irevocabilă au caracter obligatoriu pentru toate persoanele fizice și juridice și nu pot fi puse la îndoială în cadrul altei proceduri.

Prima instanță a calificat acțiunile lui Rotaru V. și Țigănaș G. în baza art. 249 alin. (3) Cod penal, (fiind exclus semnul calificativ „de două sau mai multe persoane”) și art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, luînd la bază concluziile învinuirii, de folosire a facturilor comerciale false și procurilor reprezentanților cu scopul eschivării de la achitarea plăților vamale, cunoscînd cu certitudine faptul că automobilele după data de 15.02.2010 nu puteau fi introduse în RM, folosind prevederile Legii nr. 761 din 27.12.2001 „Cu privire la serviciul diplomatic”.

Însă, conform legislației penale, persoana fizică responsabilă este supusă răspunderii penale dacă în acțiunile acesteia sunt constatate toate 4 elemente obligatorii: obiectul infracțiunii, latura obiectivă, subiectul, latura subiectivă. În sensul art. 52 Cod penal „se consideră componentă a infracțiunii totalitatea

semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă, drept infracțiune concretă”.

Colegiul penal, apreciază ca corectă concluzia instanței de apel, privind lipsa laturii subiectivă în speță. Or, infracțiunea de eschivare de la achitarea plăților vamale se săvârșește sub forma intenției directe. Făptuitorul prevede rezultatul faptei sale și urmărește tocmai producerea rezultatului de a evita achitarea plăților vamale. El nu numai că prevede și urmărește producerea rezultatului, dar acționează în scopul de a obține venit prin neachitarea plăților vamale.

Curtea de apel, prin decizie a concluzionat că nu a fost probat scopul inculpaților de obținere a venitului.

În consolidarea concluziei Curții de apel, Colegiul penal lărgit menționează, că cerințele procurorului de a menține sentința în privința lui Rotaru V. și Țigănaș G. sunt inadmisibile, odată ce partea descriptivă a sentinței de condamnare, la capitolul descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, conține constatările că Rotaru V. și Țigănaș G. au prezentat la Biroul vamal Ungheni atât facturile comerciale nr. 0004/2010 din 19.02.2010 și 0005/2010 din 24.02.2010 pe numele lor, cât și facturile comerciale nr. 0002/2010 și 0003/2010, ambele date cu 01 februarie 2010, ce conțineau numele reprezentanților.

Astfel, lipsesc baze legale de intervenire în soluția de achitare pe învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 249 alin. (3) Cod penal.

Acuzarea nu a probat nici învinuirea inculpaților pe art. 361 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal.

În instanță nu au fost prezentate probe că anume inculpații au întocmit facturile comerciale nr. 0002/2010 și 0003/2010 din 01 februarie 2010.

Procurorul-recurent nu a luat în considerație, repetînd eroarea organului de urmărire penală, că numitele facturi comerciale cu nr. 0002/2010 și 0003/2010 din 01 februarie 2010 sunt proforme adică oferte, fără nici o ștampilă, semnătură și nu conțin elementele documentului oficial, care ar fi fost falsificat.

Această concluzie rezultă din constatările specialistului, care de către participanții la proces nu au fost puse la îndoială și nu s-a solicitat dispunerea efectuării unei expertize.

Din cele constatate, se conchide legalitatea achitării inculpaților și pe acest capăt de învinuire.

Astfel, decizia Curții de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și recursul procurorului se va respinge ca inadmisibil.

9.2. Cu privire la recursul declarat în numele persoanei achitate.

Prin decizia din 15 octombrie 2013, Curtea de apel Chișinău nu a casat sentința de achitare în privința lui Trofăilă Corneliu și opinia apărării că a avut loc casarea ei, nu corespunde lucrărilor cauzei.

Totodată se observă, că instanța de apel, contrar prevederilor art. 467 Cod de procedură penală, a făcut următoarele constatări ce se referă la procedura de import a automobilelor în cauză, ce pun la îndoială nevinovăția lui Trofăilă Corneliu și anume că ultimul:

- a înmînat în Moldova aceste „facturi” lui Țigănaș G. și Rotaru V., la plecarea lor în Germania;

Colegiul penal lărgit menționează dreptul la recurs, prevăzut de art. art. 421, 401 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul dat, deoarece încălcarea drepturilor lui Trofăilă C. a avut loc în instanța de apel și dispune excluderea din textul deciziei recurate a constatărilor menționate supra, dat fiind că pe această cale se va remedia eroarea judiciară, odată ce sentința de achitare duce la reabilitarea deplină a inculpatului (art. 390 alin. (2) Cod de procedură penală).

10. În conformitate cu prevederile art. art. 338, 434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2013, cu menținerea acesteia, prin care Rotaru Vitalie și Țigănaș Gabriel au fost achitați pe art. art. 249 alin. (3) și 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal pe motiv că faptele lor nu întrunesc elementele infracțiunii.

Admite recursul avocatului Oleg Spînu în numele lui Trofăilă Corneliu și exclude din textul deciziei nominalizate constatățile ce pun la îndoială nevinovăția lui Trofăilă Corneliu, că ultimul:

- a avut atribuție la întocmirea în Germania a „facturilor comerciale” nr. 0003/2010 și 0002/2010 din 1 februarie 2010 pe automobilele „Mercedes”;

- a înmînat în Moldova aceste „facturi” lui Țigănaș Gabriel și Rotaru Vitalie, la plecarea lor în Germania;

Decizia este irevocabilă, pronunțată în ședința publică la 11 iulie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti

Ghenadie Nicolaev

Dumitru Mardari